

og dette forekommer mig efter det ærede Medlems Udtalelser at staa hen i det uviste. Det ærede Medlem udtalte sig om dette Lovforslag som en Sag, hvor man skulde løse et Spørgsmaal i to Tempi. Ja, det er Tanken. Spørgsmaalet er ført saaledes frem, at man har tænkt sig at ordne hele det kommunale Spørgsmaal i to Tempi, et nu og et under den nye Rigsdag. Men der er vel Grund til at understrege, at det første Tempo er Afskaffelse af en privilegeret Valgret. Det er det afgørende. Det andet Tempo angaar Ordningen af de mangfoldige Enkeltheder, der kan være tilbage med Hensyn til Kommunalordningen af 1867. Og saa ganske vist et Spørgsmaal til, nemlig Spørgsmaalet om Begrænsningen af Valgretten til Kommunalraadene. Naar Forslag om at stryge de meget indskrænkende Opholdsbestemmelser, som blev gennemført i 1908, ikke nu er kommet frem, hænger det sammen med, at Ministeriet har betragtet dette Lovforslag som en direkte Fortsættelse af Grundlovens Gennemførelse og derfor er gaaet ud fra den samme Forudsætning, nemlig at man skulde fremsætte et Lovforslag, om hvilket der var Grund til at vente, at man paa Forhaand kunde gøre Regning paa Samstemning i Venstre. Hvis vi havde stillet Forslag om at fjerne de vidtgaaende Opholdsbestemmelser af 1908, kunde vi ikke paa Forhaand have regnet paa en saadan Samstemning.

Men til Bedømmelse af, hvorvidt det vil være rigtigt under de kommende Forhandlinger om dette Spørgsmaal ogsaa at inddrage Spørgsmaalet om en Revision af selve den kommunale Valglov af 1908, vil jeg rette et Spørgsmaal til det ærede Medlem fra Assens som Repræsentant for det Parti, han er Ordfører for. Det er dette Spørgsmaal: Er Venstre baade i Folketing og Landsting nu villigt til at fjerne de vidtgaaende Opholdsbestemmelser, som blev indsat i Kommunalloven af 1908? Hvis det ærede Medlem kan besvare dette Spørgsmaal med et klart: Ja, er der Enighed mellem os, og saa vil der sikkert ikke hos os være mindste Tvivl om, at vi bør tage dette Spørgsmaal med allerede ved denne Lovgivning. Hvis det ærede Medlem derimod ikke kan svare et bestemt: Ja, vil Optagelse af en Diskussion derom kun være egnet til at udskyde og vanskeliggøre Løs-

ningen af det andet Spørgsmaal. En almindelig Optagelse af hele den kommunale Lovgivning af 1867 maa jeg tilstaa forekommer mig ikke at være en meget nærliggende Opgave netop for denne Rigsdag. Det staaer ikke i Forbindelse med de Spørgsmaal, som løstes ved Grundlovens Gennemførelse, og her vil der utvivlsomt opstaa Uenighed mellem de forskellige Partier; jeg skulde være tilbøjelig til at tro ogsaa Uenighed mellem os og Venstre. Saa hvis man lægger alt det sammen, vil det nok være den sikre Vej til at forhindre, at der overhovedet opnaas noget nu. Hvis derimod Venstre kan svare bestemt og klart, at man er villig til at fjerne de meget indskrænkende Opholdsbestemmelser fra 1908, skal det være os en Fornøjelse sammen med Venstre at gennemføre dette i Aar.

Endnu et Spørgsmaal maa jeg efter det ærede Medlems Udtalelser rette til ham. Det ærede Medlem brugte et Sted den Vending: hvis alle Partier er stemte for at løse dette Spørgsmaal alene nu, skal Venstre ikke have noget derimod — saaledes forstod jeg det ærede Medlem. Jeg ved ikke, om dette var en tilfældig Vending, eller deri laa, at det ærede Medlem gør Venstres Tilslutning til Løsningen nu af dette Spørgsmaal alene afhængig af, at ogsaa Højre i Landsting og Folketing slutter sig til Løsningen nu. Det vil jeg spørge det ærede Medlem om, thi ogsaa dette vil have Interesse for Bedømmelsen af, hvorledes Sagen videre kan behandles. Jeg tror, at Besvarelsen af disse to Spørgsmaal vil være det væsentligste Udbytte, vi kan faa af denne Forhandling, som jeg maa føre paa Indenrigsministerens Vegne, da han er optaget i det andet Ting.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel-Neergaard). Det ærede Medlem erklærede sig paa sit Partis Vegne beredt til at tage Konsekvensen af, hvad der er sket paa Grundlovens Omraade, ved ogsaa at afskaffe den privilegerede Valgret til Amsraadene. Det ærede Medlem rejste imidlertid et Spørgsmaal, som, hvis det skulde tages op, vilde føre os ret vidt, og som jeg tror vilde føre ind paa et Omraade, hvor der ikke kunde opnaas Enighed. Det ærede Medlem sagde, at Meningene med Amsraadene var for en stor Del at skabe